MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM

Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh. Seite 1r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25879
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Incipit prologus sequentis operis.

Pater egregie et pontifex summe: sanctorum peragendo opuscula patrum precedentium librorum breviter compta congerie restat ut scias pro nobis de quibus sermo agitur interpellantibus virisque praebentibus meritas ad quarti initium veniam. Idque lectorem cernui imploramus ut dum sulcando cunctarim actus fuerint que sunt katholica et probata retineat que autem minus ydonea resecet et abradat. sciens nos nostro sensu nulla excogitasse anilia quin potius ex patrum libris excerpta nostre agglutinasse paginule. Quod si contigerit vigilanter agat ne sanctorum arrepta temeritate scripta dilanians nostra transcurrat.

Incipit passio sanctorum confessorum Florentii et Eugenii et Vindemialis episcoporum.

Cum synodus apud Cartaginem ab Honorio rege congregaretur ex omnibus regnis atque insulis que sub eius regimine tunc temporis degebant die kalendarum februarium sexcenti lxx episcopi in unum sunt congregati pariter pro fide sancte et individue trinitatis certaturi. et ipse deceptus Arrianorum perfidia omnes exilio dampnare iussit. E quibus Cartaginensis episcopus Eugenius et Vindemialis summe scientie sublimeque sanctitatis inter alios emicuerunt et fidem sancte et individue trinitatis inviolabiliter constantissima voce edocuerunt. Qua de re a propriis sedibus expulsi peregrinationis causa ad transmarina convolaverunt apostolicum sequentes exemplum: michi vivere Christus est et mori lucrum. Florentius vero atque Vindemialis licet ortus eorum vita atque transitus apud alios floruissent nobis tamen dominus tempore quo voluit venerabilia corpora eorum revelavit et plurimus urbis tuitione atque habitantium incolomitate a longissimis terrarum partibus pietas divina nobis eorum corpora mittere dignata est. Et sic ab incolis terre illius didicimus ubi corpora sanctorum requiescerent cum omni timore atque tremore ad tumulos sanctorum accessimus et cum omni reverentia sanctorum reliquias inde abstulimus navimque perduximus et cum intercessione beatorum confessorum Christi usque ad Tarvisianum solum pervenimus. ibique deo miserante cum summa reverentia cum digno honore sanctorum corpora collocavimus. Igitur beatissimus Vindemialis africano solo ortus atque nutritus est. Sed beato confessore Christi ab Appiano episcopo edoctus ut celesti conversatione fide ac religione imbutus presbiterii dignitatem adeptus est. In quo digne deo militans ad episcopatus onus usque pervenit ubi et in partibus Affrice una cum Eugenio multa per illos signa magnifica et innumerabilia omnipotens dominus operari dignatus est. Deinde vero tam peregrinationis causa quam et predicationis ob amorem Christi nominis ad insulam Corsicam pervenerunt. Ubi dum fidem Christi Ihesu populo predicarent ut a vanissima cultura idolorum recederent neve Arrianorum seucie consentirent celesti magisterio imbuti divinitusque inspirati omnem culturam idolorum abnuerunt seseque soli deo omnis ille conventus per pectualem servitutis contradere eiusque soli filio sanctoque spiritui perpetue videlicet trinitati sine ulla ambiguitate ipso adiuvante deservire presumpserunt. Sanctus vero Vindemialis ex predictis partibus regrediens maritimaque littora circuiens periculosis fluctibus ultra progrediens usque ad castrum Saunense pervenit una cum Eugenio sanctissimo cum quo et multa miracula partibus Affrice atque Cartagine egerat. indeque venientes usque ad castrum Vadense in quibus partibus plurimam populi multitudinem sua predicatione domino Ihesu Christo adquisierunt. Inter quos quam plurimi erant qui suorum fallacia sensuque vanissimo relicto creatore omnium in quadam specu bestiam execrabilem omnibusque satis odibilem adorarent et obcecatione sui cordis concepta dementia ritu vanissimo et sceleratissimo eidem draconi cotidianas hostias sacrificiaque offerrent usu paganorum. Quod viri reverentissimi dum conperissent illius antiqui serpentis qui primum hominum protoplastum seduxerat ab initio semperque sua fallacia genus humanum in idolorum culturam attraxerat ingemiscentes dominique misericordiam implorantes sicut Danielem liberare dignatus est de lacu leonum ubi propter Bel intromissus erat qui etiam et draconem interfecit ita per hos quoque famulos suos per virtutem domini nostri liberare dignaretur ab huius spurcissimi et nequissimi spiritus servitute per nomen domini in quo omnis potestas adversa superatur et vincitur sicut dominus in ewangelio commemorat dicens. Si habueritis fidem sicut granum sinapis dicetis huic monti tollere